

buiten dienst

25 januari 2012
anarchistische krant

30 januari: algemene staking

LATEN WE HET SPELBORD OMVERGOOIEN !

Op 30 januari zal een algemene staking het land platleggen. "De besparingsmaatregelen van de nieuwe regering aanklagen", zo stelt het ordewoord van het gemeenschappelijk vakbondsfront. "Allemaal de buikriem aanhalen", dat is de oproep van de regering en de patronale organisaties. Met één enkele blik zie je onmiddellijk dat beide kampen zich op éénzelfde terrein bevinden: het beheer van de economie, de uitbuiting en het werk. De enige verschillen zijn de accenten die ze leggen binnen het kader van hun beroemde "sociaal overleg": enkele kruimels meer of minder, dát is waar ze over onderhandelen. En als het nodig is, dan roepen de zelfverklaarde "vertegenwoordigers van de werkers" wel op tot een "staking" of enkele "blokkades" om hun positie aan de onderhandelingstafel wat te verstevigen.

We zullen niet meedoen aan dat spelletje. Wat kruimels eisen interesseert ons niet. Wij willen de economie niet redden, noch de Staat behouden – dat ze beide maar creperen en alle partijen, politiciers, vakbondchefs, patroons, kapitalisten, bazen, onderhandelaars, bemiddelaars erbij!

Ook vandaag, gezien de sombere tijden die zich aftekenen aan de horizon en de verharding van het overleven die ze ons programmeren, kunnen wij ons slechts scharen rondom één kreet, die niet onderhandelbaar en compromisloos is: *wij willen leven!*

Om te leven, om werkelijk te leven, moet alles wat

de vrijheid verstikt neergehaald worden. Vechten voor minder komt uiteindelijk neer op instemmen met de uitbuiting als leidend principe.

Op straat dus, die 30ste januari en alle andere dagen van het jaar. Niet om te harrewarren met de regering over enkele punten van haar beleid, maar om ons voor eens en voor altijd te ontdoen van alle politiek, van alle beheer van onze levens. Niet om meer voordelen te eisen of de bestaande voordelen te beschermen van deze of gene categorie van uitgebuiten (werkers, werklozen, mensen zonder papieren, gepensioneerden), maar om ons voor eens en voor altijd te ontdoen van alle categorieën die deze wereld maken tot de gruwel die ze is.

Zeker, het gaat hier over een sprong in het onbekende. Het onbekende dat opgekruid wordt met de smaak van de revolutie zonder bemiddeling, van de aanval tegen de instellingen, van de droom over een vrije wereld waar geen rijken noch armen meer zullen bestaan.

Laten we uit de rangen breken en de boel op stelten zetten. Alleen in de afwezigheid van alle leiding, alle autoriteit, alle wet kunnen we opnieuw de smaak te pakken krijgen van het leven, van onze vermogens om zelf onze levens te organiseren en vorm te geven, van de moed die niet aarzelt om te vernietigen opdat er een nieuwe wereld zou kunnen geboren worden.

Neer met het werk en de bazen!

Laten we de crises verergeren!

Saboteer de economie en de Staat!

Brussel - 30 januari Een rebelse rendez-vous

Voor hen zijn we niets anders dan pionnen op het schaakbord van hun belangen. Ok, laten we dan met het spel beginnen!
Spelen en het bord omvermijten.

De algemene staking biedt ons een ongewoon speelterrein waar de regels niet meer opgelegd worden, maar uit te vinden zijn.

Op maandag 30 januari verklaren we schaakmat aan de dictatuur van het geld, aan alle bazen, aan de managers van de strijden en zien we welke slagen we nog te spelen en uit te delen hebben.

*Dat de ongecontroleerden de toren nemen,
de kroon van de koningin in brand steken
en over het hoofd van de koningen heen lopen.*

Want wij willen LEVEN.

Om de spelbrekers te ontwijken wordt de afspraakplaats in Brussel op 30 januari om 13u stipt bekend gemaakt op de website

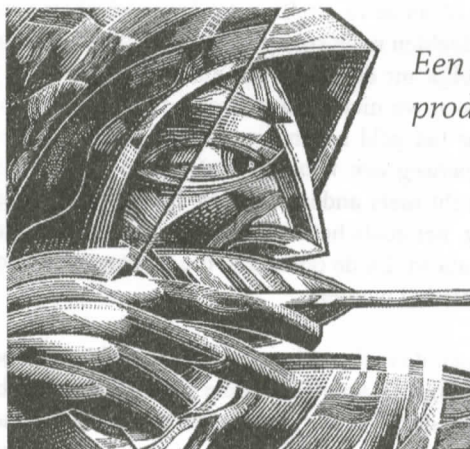
<http://etsionjouait.wordpress.com> en via het telefoonnummer: 0487/ 78 37 28

Banken aanvallen, geld fikken !

Enkele weken geleden werd er in Péruwelz tientallen selfbanking-containers in brand gestoken op de terreinen van het bedrijf Dalle Valle, gespecialiseerd in de bouw van zulke mobiele bankkantoren. In deze wereld waar het geld één van de obstakels is die ons weghoudt van de vrijheid, hebben deze beste wensen wat punch gegeven aan het begin van een nieuw jaar. Enkele nachten later doorbraken de gebroken ruiten van twee banken in Leuven de monotoniciteit van de commerce en de consumptie. Het interesseert ons niet om oplossingen te vinden voor de crisis, om op zoek te gaan naar een nieuw sociaal evenwicht waarin de bazen opnieuw in alle vrede kunnen samenleven met de uitgebuitenen van over heel de wereld. We willen vrij zijn van alle meester-slaaf relaties. En dus... Schop keet, vuur en vlammen voor het geld!

Opstand in Syrie, opstand overal !

Tijdens een winterse nacht in Brussel werd de temperatuur wat opgewarmd door het hart van enkele mensen die uit solidariteit de ramen van het kantoor van Syrian Airlines vernielden. Waar ter wereld ze zich ook afspelen, het volksoproer, de revoltes of opstanden bevinden zich nooit ver van het hart in revolutie, van het hart dat vol ongeduld verlangt naar een andere wereld, dat bonst op het ritme van de strijd. We zijn allen gevangen van eenzelfde wereld van autoriteit (van dictatuur, democratie, van religie, van technologie,...), laten ook wij het vuur aan de lont leggen. Voor de vrijheid!

Een bescheiden analyse over de crisis en de maatschappij die haar zal blijven produceren, en het leven dat we leven.

Laat hen maar besparen! Wij zullen wel bestormen!

ders waren voor de besparingen die ingevoerd werden. Deze worden gegeven als voorbeeld voor anderen: "Kijk hier, werkende mensen die oproepen tot discipline, hard werken en de besparingen aanvaarden". Omdat iedereen hun steentje moet bijdragen aan de huidige situatie. Aangezien dat het beste is voor het economische en nationale belang. Daar tegenover staan de vakbonden die luid aan het brullen zijn dat ze deze besparingen niet gaan accepteren en dat er acties zullen volgen. Azo, maar met welk doel? Om het heden te behouden? Om opnieuw te kunnen staan kijken naar het buffet van de rijken? Om dan te juichen als er wat kruimels afvallen en boe te roepen als er niks overblijft?

Onze maatschappij, waar het geld de klok slaagt zowel nu als voor de crisis. Waar geld, de ruggengraat van de samenleving is. De constante oorlog tussen zij die er veel van hebben en zij die er weinig of geen van hebben. Waar iemand enkel naar boven kan klimmen door anderen naar beneden te duwen. We worden de laatste tijd steeds meer voorbereid op een sociaal klimaat waar mensen nog systematischer kopje ondergeduwd gaan worden. Zowel door haar regering waarvan ze denkt dat ze haar belangen verdedigt als door de elite van deze wereld.

De middenklasse, hoewel het er naar uitziet dat deze zal uitgedund worden, lijkt nog te veel te verliezen hebben en blijft alsnog diens rol van vredebewaarder tussen rijk en arm op te nemen. Een paar weken geleden nog moest ik in de krant op mensen hun gezicht kijken die voorstan-

Wat ze ons ook zeggen, we leven maar één keer. Of dit is alleszinds het enige leven waar ik zeker van ben. Toch lijkt het dat het merendeel van de mensen heel hun leven wachten... op wat is niet duidelijk, de dood?

Wij hebben geen oor naar gezaagd over de besparingen. Ze roepen bij mij wel weer meer woede op. Maar dat is een mes dat langs twee kanten snijdt. Langs de ene kant wordt het leven nog maar eens harder, maar langs de andere kant lijkt het er op dat mensen dit ook maar gewoon slikken. Het aanpassingsvermogen blijkt over het algemeen heel groot. En het zorgt ervoor dat mensen steeds meer hun eigen overlevingskansen willen verhogen en er niet voor terug deinken als dat op kap van anderen moet gebeuren: "dat is toch de economie?"

De vakbonden hebben al gezegd dat ze de sociale rust niet meer kunnen garanderen en dat het zou kunnen dat hun basis hun organisatiestructuren voorbijstreeft. Dat klinkt alsof de vakbond haar functie zo waar bloot op tafel heeft gelegd, de functie van rustbewaarder tussen arm en rijk.

Wij halen enthousiasme uit de initia- ➤

> tieven die buiten de omkadering van de vakbonden vallen. Weg van elke economische denkoefening, eerder een sprong in het onbekende. Geen wiskundige vergelijkingen alsof het leven een grote optelsom is. Weg van elk dogma rond massaorganisaties die als het puntje bij paaltje komt enkel het overleven van hun eigen structuren belangrijk vinden. Weg met de *brain fuck* dat wij niks kunnen doen, wat er met de jaren in geramd wordt. Als we eerlijk zijn dan zien we rondom ons heen maar weinig dat we willen behouden. De beschimmelde huizen waarin we leven, de deprimerende wachtrijen aan de kassa, de onverschilligheid waarmee we naast elkaar leven. Ik begrijp dat het beperkend is om enkel te praten over alles wat weg moet, maar ik kan geen nieuw huis bouwen als het oude nog stevig met haar fundamenteën in de grond verankerd zit.

Wij mensen, kunnen deze besparingen niet accepteren. Net zoals we onze huidige omgeving en maatschappij niet kunnen accepteren. Wij leven NU, ik wil mijn tijd niet verspillen met gebukt door het leven te gaan, onder het toeziende oog van de bazen. Ik wil niet naar de grond kijken om toch maar niemand op de tenen te stappen en zo mijn inkomsten veilig te stellen. Ik wil mijn leven niet kost wat kost over een zo lang mogelijke tijd uitsmeren. Mijn angst om dood te gaan is minder groot dan mijn angst om niet geleefd te hebben. Ik wil een leven dat vol is, waarin ik mijzelf tot in het oneindige kan ontplooien, alleen en met anderen.

Ik kan tot geen andere conclusie komen dan dat deze maatschappij door ons vernietigd moet worden. Dat wij in eerste persoon de strijd met de bazen, de staat, de rijken (kortom de uitbuiters) moeten aangaan. Niemand kan dit in onze plaats doen. Geen vakbond, geen politieke partij en geen sociale dienst. Wij zullen zelf onze vijanden moet identificeren. Wij zullen zelf het initiatief moeten nemen, want we kunnen niet wachten tot iemand anders het doet. Aan ons zal deze maatschappij ten ondergaan en zal er plaats gemaakt worden voor iets anders. Enkel dan zal er ruimte zijn om vrij te experimenteren met onze mogelijkheden.

Op 3 januari, na de laatste zitting, werden twee brandhaarden aangestoken in het Justitiepaleis van Brussel. De archieven van de griffie van het hof van beroep gingen in vlammen op; honderden gerechtelijke dossiers werden vernietigd. Een enorme rookontwikkeling zinspeelde op de droom die zovele woedenden koesteren: dit enorme justitiepaleis zien branden, definitief ditmaal.

Maar laten we in een beweging zo snel als het aansteken van een bevrijdend vuurtje enkele redenen op een rijtje zetten om dit Justitiepaleis, en bij uitbreiding, alle rechtbanken van de wereld in de fik te steken. Laten we ons haasten, voordat de valse critici van deze verrotte wereld weer komen aandraven en ons om de oren slaan met "justitiehervormingen", "correcte straffen", "eerlijke rechters", "onpartijdige procureurs" en andere domigheden. Snel, voordat het kadaver van de Orde en de Autoriteit weer hersteld van deze bescheiden maar opzichtige verwonding.

Brand, paleis, brand!

Een handvol redenen om de rechtbanken tot as te herleiden

Omdat de vrijheid niets van zien heeft met wetten, reglementen, autoriteiten. De vrijheid is exact het tegenovergestelde. Het gerecht is de verdediger van de van kracht zijnde wetten, ze is de bewonderaar van geboden en verboden, doorheen de rechters, rechtbanken en procureurs is ze een belichaming van het principe van de Autoriteit.

Omdat het tegenover de folter die alle opsluiting is, tegenover de afzondering van een individu uit zijn omgeving, van zijn naasten en zijn relaties, wel het minste is om zonder aarzelen degenen die daarvoor verantwoordelijk zijn te grazen te nemen, zoals het Gerecht. Degene die opsluit, zal altijd een kadaver in zijn bakkes hebben. Daarom zijn alle veroordelingen bedorven en ruiken alle rechters naar de dood. De gevangenis beantwoordt in alle opzichten aan deze wereld: walgelijk, folterend, onderdrukkend, verstikkend.

Omdat alleen de levende doden onschuldig kunnen zijn in deze wereld, en dan nog. Een wereld opgedeeld in rijk en arm, in meester en slaaf, in chef en soldaat: wie, die verlangt naar vrijheid, kan beweren onschuldig te zijn in de ogen van een rechter? Want de rechter, dat is degene die de orde van deze wereld verdedigt, en handelen tegen de orde van deze wereld, betekent schuldig zijn aan alle mogelijke overtredingen. Daarmee willen we niet gezegd hebben dat elke veroordeelde een strijder voor de vrijheid is, of dat alle "misdaad" vrij maakt, maar simpelweg dat het gevecht voor de vrijheid noodzakelijkerwijs over het lijk van het gerecht zal gaan.

Omdat, in de vaststelling dat de meerderheid van de veroordeelden noch rijken, noch machtigen zijn, maar wel degelijk uit de onderbuik van de samenleving komen, kunnen we niets anders beamen dan dat in een wereld waar het geld koning is, de privé-eigendom schenden simpelweg een vitale vereiste is. In dat opzicht is het gerecht niets anders dan een zoveelste obstakel op de weg, net zoals het slot, de kluis, de security, de flik of het alarm. En de obstakels, die moeten geëlimineerd en vernietigd worden.

Omdat de rechters beweren het geweld tegen personen in te dijken, terwijl het hele systeem moordt, bombardeert, oorlog voert, foltert, en dat op een schaal waar zelfs 'doorgedraaide' individuen met een kalasjnikov nooit aan zullen kunnen tippen. Het gerecht bestraft de drugstrafikanten die geld verdienen op kap van de wanhoop en ellende van de drugsverslaafden, maar hele sectoren van de 'legale' economie vergiftigen de mens en vermindert diens vermogen om te denken en te voelen met antidepressiva, met technologische of andere koopwaar, met de afhankelijkheid van televisie en internet. De rechters pakken de mensenhandelaars aan, terwijl er overal ter wereld massadeportaties, interneringskampen en gesloten centra zijn die de mens omvormt cijfers die te verplaatsen, te transporteren, te verdrijven zijn. En het is niet dat het gerecht uit-

zonderlijk hypocriet is, dat het onrechtvaardig is, dat het haar pijlen niet juist richt... het gerecht heeft simpelweg niets te maken met wat sommigen misschien 'rechtvaardigheid' zouden noemen.

Omdat het gerecht geen enkel conflict oplost, het straf slechts. Alles bij elkaar genomen, zullen de individuen die wij allemaal zijn, zolang er zich derden als rechters opdringen (en dan doet het er weinig toe of die zich omschrijven als 'gerecht', 'wet', 'gemeenschap', 'volk', 'menschheid'), hun conflicten niet op een bevredigende manier kunnen regelen. Opdat dat zou mogelijk worden, moeten ze dat zelf kunnen doen, face-to-face, zonder strafwetboeken noch rechtbanken om te volgen en te respecteren. De vrijheid van de mensen, begrepen als negatie van alle autoriteit, zal de conflicten niet doen verdwijnen, maar zal zeker de valse autoritaire 'oplossingen' uit de weg ruimen, door elk individu pal tegenover zichzelf en de andere te plaatsen. Wie weet of er tegenover de vrijheid misschien geen recht noch onrecht meer zal bestaan, maar enkel de individuen en hun wederzijdse verhoudingen.

Allez, een schoon geste naar allen die ons in 2011 het leven hebben zuurgemaakt...

Maar meneer, dat is sabotage!

Sinds enkele weken wordt onze aandacht getrokken door de reclamepanelen in Brussel. Waar we ook zijn, in eender welke wijk, worden onze ogen verleid. Niet door de reclame die ons weer wat merde wil verkopen in ruil voor onze eigen dromen en verlangens, maar door de fonkelende kristallen van de gebroken ruit. De afwezigheid van reclame geeft ons zonder twijfel een beetje meer ademruimte, een beetje meer ruimte voor onze vrije verbeelding... Bovendien lijkt dit aanbod in solden de verbeelding te openen van het ook maar eens te proberen. Net als de sabotage van de poortjes in de metro, die ondertussen een dagelijkse en verspreide bezigheid geworden is. Kapot geslagen poortjes, poortjes die omwille van een miraculeuze reden niet meer sluiten, alarmknoppen die ingeduwde worden en alle poortjes in één keer doen openen. De leverancier van de poortjes zit trouwens met een probleem: al een maand lang zijn de stocks uitgeput. Sabotage als één der schone kunsten...

Een gekleurde aanval tegen het station Horta

's Nachts drongen onbekenden binnen in het metrostation Horta in het Brusselse Sint-Gillis, een station dat trouwens zo een beetje het paradepaardje is van de Mivb. Nadat ze de oogjes van de bewakingscamera's gesloten hadden en de toegangspoortjes met houtblokken geblokkeerd hadden, smeten ze enorme hoeveelheden verf in het rond. Het station was zo weinig grijs en zo gekleurd, dat de autoriteiten besloten om het een dag lang gesloten te houden. De routine doorbreken, de Mivb aanpakken en lamleggen, betekent terug de smaak van vrijheid te pakken krijgen.

Buiten Dienst is een anarchistische krant die ongeveer elke drie weken verschijnt. De krant wordt zowel in het Nederlands als in het Frans gratis verspreid.

Contact

hors.service@hotmail.com
http://krantbuitendienst.blogspot.com

Steunabonnement

Je kan een steunabonnement nemen op Buiten Dienst door maandelijks een bijdrage van 5 euro (of meer...) over te maken op het rekeningnummer 063-4974489-73 (IBAN BE 27 0634 9744 8973). Vermeld duidelijk je adres en dan sturen we elk nummer op.

Verdeling

Wil je helpen met de verspreiding van Buiten Dienst (op straat, in cafés, in vzw's,...), neem dan contact met ons op. Je kan een stapel Buiten Dienst komen oppikken in één van de verdeelpunten die je vindt op onze website of we kunnen rechtstreeks een pakket opsturen.

agenda

• **Lokaal Acrata - anarchistische bibliotheek**
Groot Eilandstraat 32, 1000 Brussel

Openingsuren

Elke dinsdag van 16u tot 20u
Elke donderdag van 17u tot 21u
Elke zaterdag van 14u tot 18u

Discussies

Donderdag 2 februari om 20u
Kritische historische schets van de vakbonden en hun 'sociaal overleg'.

Donderdag 9 februari om 20u
Terugkeer op de werklozenbeweging in Frankrijk (1997-1998): Directe actie en weigering van de arbeid.

Donderdag 16 februari om 20u
Komaf maken met het geld en haar wereld

Donderdag 23 februari om 20u
Filmfragmenten over de (nog aan de gang zijnde) revoltes en opstanden in Tunesië, Egypte, Lybië, Syrië,...

Donderdag 1 maart om 20u
Michael Bakoenin: De hartstocht van de revolte

Meer info op www.acrata.be

pour la version francophone:
journalhorservice.blogspot.com

colofon